

PENSIONISTAFUNDUR

FÁA 400 KRÓNUR MEIRI AT LIVA FYRI

EINASTA BJARGING Tað letur seg rætt og slætt ikki gera at varðveita fólkapensjónina, soleiðis sum hon er í dag, tí so fer landskassin á heysin

Áki Bertholdsen

– Landskassin hevur rætt og slætt ikki ráð til at varðveita fólkapensjónina, soleiðis, sum hon er nú.

Tað staðfestir Eyðgunn Samuelsen, landsstýrskvinna í almannamálum.

Seinastu tíðina hava atfinningarnar heglað niður yvir samgonguna tí at ætlanin er nú at skerja grundupphæddina í fólkapensjónini 580 krónur.

Sum tað sæst í øðrum greinum her í blaðnum, skipaðu pensjónistar fyri fundi mikudagin at kunna um støðuna, nú grundupphæddin skal skerjast.

Og har varð krútið ikki spart, og serliga vóru tað Javnaðarflokkurin, og helst Eyðgunn Samuelsen sjálv, sum stóðu fyri skotum, tí nógv førdu fram, at tað var í hvussu so er ikki haðani, tey høvdu væntað eitt álop á pensjónistarnar.

Sleppa ikki undan

Eyðgunn Samuelsen sigur, at verður pensjónsskipanin ikki broytt, fer tað at geva landskassanum tíggitjalsmilliónir í eyka útreiðslum, hvørt einasta ár, og tað er eyðsæð, at tað klárar landskassin ikki.

Bara næsta ár fara høvdu útreiðslurnar hækka 30 milliónir, lata vit bara standa til.

– Banahøggið fekk verandi pensjónsskipan, tá ið undanfarna samgonga samtykti at forskatta pensjónirnar, og at brúka pengarnar, sigur Eyðgunn Samuelsen.

– Tað ber ikki til at brenna ljósið í báðum endum, og í framtíðini missur landskassin stórar inntøkur í skatti, tí pensjónirnar ikki verða

MISSA IKKI

– Tað er ongin, sum missur, tvørturímóti fáa pensjónistar meiri at liva fyri næsta ár, og endamálið er at leggja fólkapensjónina í eina púra fasta, og virðiliga, rammu, sigur Eyðgunn Samuelsen, landsstýrskvinna í almannamálum

skattaða.

– Og støðan á pensjónsøkinum, eru so hættilig nú, at tað má gerast beint nú.

– Besti mátin at tryggja grundupphæddina í fólkapensjónini, er at leggja ein part av henni yvir í Samhaldsfasta, sigur Eyðgunn Samuelsen.

Hon veit, at pensjónistar vilja ikki vita av fólkapensjónin og Samhaldsfasti verða tengd saman.

– Men tað slepst ikki undan, tí Samhaldsfasti er eisini ein pensjónsskipan.

Grundupphæddin í fólkapensjónini hevur verið fryst fóst, og hevur sostatt staðið ístað síðani 1999.

– Hinvegin verður Samhaldsfasti pristalsviðgjørdur. Sostatt hækkar hann á hvørjum ári, og tað er bara ein fyrimunur fyri pensjónistar.

– Um eini 16 ár verður gjaldið úr Samhaldsfasta kanska 2000 krónur hægri enn tað er í dag, bara av pristalsviðgerðini, men grundupphæddin í fólkapensjónini hevði framvegis staðið ístað.

– Samstundis fer sam-

gongan at viðgera spurningin um tann litla bólk, sum ikki fær fult gjald úr Samhaldsfasta, tí tey hava búð uttanlands ein part av lívinum.

– At styrkja Samhaldsfasta er í fullum samsvari við javnaðarhugsjónina, tí øll rinda í hann eftir evni, og øll fáa tað sama úr honum aftur í pensjón. Hetta er ikki at máa støðið undan fólkapensjónini. Tvørtur ímóti er hetta at leggja hana í púra fastar rammur fyri framtíðina.

400 krónur meiri

Samstundis sum grundupphæddin lækkar, fer viðbótin til fólkapensjónina at hækka eitt sindur, men harumframt

fer skatturin at lækka, gjaldið úr Samhaldsfasti hækkar, og kringvarpsgjaldið lækkar munandi. Samstundis hækkar gjaldið til Heilsutrygd nakað.

– Men tá ið alt er talt saman og drigið frá, fær ein pensjónistur 400 krónur meiri eftir um mánaðin at liva fyri næsta ár, enn hann hevur í dag, staðfestir Eyðgunn Samuelsen.

Men hví hava tit ikki kunnað fólkapensjónistar um støðuna í eini roynd at sleppa undan teirri øsing, hetta hevur ført við sær?

– Tað hevði eisini verið tað einasta rætta, men arbeiðstrýstið hevur verið so stórt, tí vit skuldu snikka eina figgjarlóg saman upp á

onga tíð, at vit hava rætt og slætt ikki havt stundir til tað, sigur Eyðgunn Samuelsen.

Hinvegin sigur hon, at hon hevði fund við nevndina í Landfelag Pensjónista beint fyri fundin fyri pensjónistunum, og tá beyð hon sær til at vera við á fundinum, at greiða frá støðuni.

Men formaðurin í landsfelagnum, Arne Thorsteinsson, segði á fundinum, at tað var eitt tilvitað val, at landsstýrskvinnan ikki var við á fundinum, tí endamálið við honum var at frætta, hvussu pensjónistarnir sjálvir meta støðuna, nú grundupphæddin verður skerd.

Tað er eyðsæð, at tað klárar landskassin ikki